—1 వ ఆశ్వాసము 8-OCT 1981

శా॥ శ్రీకిల్లాముపురీనివాస్తవ్యుతుసం I సేవ్యుండు నార్యాళిచేఁ
లోకఖ్యాతి సమన్వితు[redacted]బుధా I లోకుండుఁ శ్రీపుత్రిత
ద్రాకారాంగ సముండుఁశిమ్మకులఁశ్రీ I రాంభోనిధిః దీప్తుఁడై
రాకేందుండనఁ బర్వెశోడశకళ I నారాయణాఖ్యనాయుండిలన్॥

కం॥ అతని సత్పుత్రుఁడు ప్రఖ్యాతి సమన్వితుఁడు ఘనుఁడ I
గణ్యుఁడు సుగుణో। పేతుఁడు సత్యసమేతుఁడు। సీతారా
మయ్యనాయుఁ I చెలువొందె భువిన్॥

సీ॥ అతని సత్కార్యంబు I లలవిగావునుతించి
బలుక నెవ్వరికైన I బడవు నోట
బీదసాధులకోరి I బిలిచి సత్కారణుడై
చిత్తముల్బొంగమే I జేసిబసుపు
దేవాలయంబుల్ని I ధిలమాటఁగని గట్టె
బక్తుఁడై యాదేవు I భజన జేయు
ఉన్నను గుణశీలుఁ I డాదివిగాయకులాది
కవుల విద్వాంసులఁ I గౌరవించుఁ॥

గీ॥ అతిథి యభ్యాగతులకెల్ల I ననుదినంబుఁ
పోషకుండయిఁ సత్కీర్తిఁ I బొందుచున్న
యమలశిమ్మ సీతారామ I యాఖ్యనాయుఁ
డనఘుఁ డతిధీరుఁడెంతైన I నతుల గుణుఁడు॥

సీ॥ కమలా నిలయమైన I గంజాముడిష్ట్రిక్టు
సరసన్న పేట తా I గాయిలోక

తాలూక యేదీయెత । ద్దరినున్న కిల్లాము
గ్రామాధికారిసు । జ్ఞానమూర్తి
అమల సద్గుణ యుతుం డచ్చమాంబ సుదుండు
సుమసాయ కసమాన । సుందరుండుఁ
గానమున్ సాహిత్య । కవితాది విద్యల
న్సారాంశము లెరుంగు । చదురుఁ డతతు॥

ఆ॥ శిమ్మవంశజుంజు । శిరులసంపన్నుండు
నార్యవత్సలుండు । నతిఘనుండు
ధర్మవిదుండు సీ । తారామనాయుండు
భక్తితత్పరుండు । పావనుండు

సీ॥ మితిలేక వరులకు । న్నేమ్మలు జేయుటగాని
చేసి తిననిగొప్పఁ । జెప్పుకొనడు
భక్తిచే కైవల్య । పదవి వెదకుటగాని
జ్ఞానవర్తినటంచు । గర్వపడఁడు
సిరులు హెచ్చినఁ దైవ । సేవజేయుటగాని
విత్తముంగని విఱ్ఱఁ । వీగబోఁడు
కందర్పునెదిరించు । సుందరుండేగాని
పరవధూ కాంక్షకై । భ్రమతపడఁడు॥

గీ॥ యిన్నియుత్తమ సుగుణంబు । లిమిడియుండి
పుడమిసద్వైలమ కులమలదుఁ । బుట్టియున్న
ధీయుతుఁడు సీతారామ । నాయుసాటి
మనుజుఁడేడింక నీలోక । మందుఁమేటి॥

సీ॥ ధరకర్ణుఁడడిగినం । దానమిచ్చెనుగాని
గొంకక నీతండు । కోరియిచ్చు
సత్యభామకు హరి । శ్చంద్రుఁ డేమోగాని
యితనాడి తప్పాట । కిష్టపడడు
నలసార్వభౌముఁడే । నాటిశాంతుఁడోగాని
యితని శాంతమునకెం । దీడులేదు
గుణవంతుడటదేవఁ । గురుఁడదేమోగాని
యితని సద్గుణమిప్పుఁ । డిలనులేదు॥

గీ॥ దానమును సత్యసుగుణశాం । తములవలన
ఘనతనొందియు కిల్లాము । గ్రామమందు
ధాముడగు సీతారామ । నామనాయుఁ
డనఘవర్తనుఁ డార్యుండు । నమితయశుఁడు॥

సీ॥ యిరుగు పొరుగులనున్న । యితర నాయులఁగాంచి
మధ్యపానాదుల । న్మరుగబోడు
కోటివేలధనంబుఁ । గూడివచ్చినను దు
ర్వ్యసనాంశమన్ననా । వైపుజనఁడు
అధికారిసని తుళ్లి, । యన్యాయమొడిగట్టి
దీనులంబట్టి భా । ధించబోడు
బీదసత్కారణాకై । మోకమొందునుగాని
గసిరి పొమ్మను మనో । గర్విగాడు॥

ఆ॥ కలిమింటగలవాడు । ఘనుడు పేదలరేడు
బుధజనుండిట్టిడీ । భువినిలేడు

తగుతగు శిమ్మ సీ । తారామనాయుండు
సుగుణాబ్ధియనగాఁవ । సుంధరమున॥

సీ॥ అడుగకన్ను నుదీని । యచ్చునక్షైకోరి
దర్వ్యమిచ్చిన యశో । ధనుఁడితండు
సదయుడై పిదపమా । సకుటుంబ పరివార
పోషకుండై న స । త్పుణ్యుఁడితడు
తర్వాతమరియునా । తలపెరింగియుగొన్ని
బహుమతులిడిన స । త్ప్రభువితండు
సన్నొక్కరునిగాక । నఖిలపాప్రణులనొక్క
పగిదిఁభావించు సం । భావుఁడితడు॥

ఆ॥ శిమ్మవంశజుండు । శేముషీసింధుండుఁ
పరమ భక్తుఁడుజగ । త్ప్రకటుండు
తగుతగుండగును సీ । తారామనాయుండు
దాతయనంగఁ భూ । తలమునందు॥

చ॥ అతిథి యనాథి సాధుజన । యాచక కోవిదులాదివారి స
మ్మతముతెరింగియర్థముగ।మన్ననబ్రోచెడిదాతయంచుబ
ల్లుతుకమునొంది గొబ్బునను । కోరికతోఁజను దెంచిసర్వదా
యితనికి పద్మలోచనుఁడు।యీాప్సితముల్దయసేసిబ్రోవుతన్॥

మహారాజశ్రీ శిమ్మ సీతారామయ్య నాయుడుగారి
"వంశావళి పద్యములు" సంపూర్ణము.

ఇట్లు వీరియాశ్రితుండగు
"ధమరిశింగి గురాచార్యకవి"

పద్మలోచన శతకము

ప్రారంభము.

ఉ॥ శ్రీరమణీమణీ విమల । చిత్తసుధార సపాన భృంగశృం
గార సహస్రమార గుణ । గణ్య భవాటవివీతిహోత్రవి
స్తారమునీంద్ర భక్తముఖ । సారసభాస్కర దైత్యదంతికం
ఠీరవరాజ గోపకులఁ । డింభకసుస్ఫుట పద్మలోచనా॥ 1

ఉ॥ కాంచన చేలనీదు పద । కంజములన్మదిలోన నిల్పి పూ
రించెడి పల్కు వేకుసుమ । రీతిఁదలంచియు ననుబ్రోచి ర
క్షించుమురారి సూరిజన । సేవితదీనుఁడనయ్య నన్ను పే
క్షించుట బాడిగాదు సర । సీరుహనాభిక॥ప॥ 2

చ॥ అతిమధురంబులా ఫలము । లర్పణజేసి సుగంధలేపనా
మితముగ నిన్నలందిఘున । మేచకగాత్రతరింప వేడనా
బ్రతుకన నెంతనీచుఁడను । పామరుఁడన్దయజూచి బ్రోవుమా
సతతముఁ నిన్ను వేడెదను । సజ్జనపాలక॥ప॥ 3

ఉ॥ ఆ[illegible]యు పంచకావ్యముఁ । నానిపఠించుటఁ లేదుశాస్త్రము
లొక్కరిక నేర్చలేదు యదు । కుంజరనీపద చింతనామృతా
సారము నాదుహృత్కమల । సంగడిగూడిగ నిత్యమబ్బనే
ర్పారుటగాదు నిన్నిటులఁ । బల్కుచువ్రాయుట॥ప॥ 4

చ॥ మతమునదోచినట్లుఁయొక । మాటకుమాటిడిచంపకోత్పలాల్
శతకము మాలఁగూర్చికడు । సంతసమొందగఁ పూజచేసినీ
కుతుకనువైచి బ్రోవుమని । కోరెదనోహరి నీకు తక్కనే
నితరులఁ వేడ నింకజగ । దీశదయానిధి॥ప॥ 5

ఉ॥ శ్రీరమణీయమాధమరఁ । శింగివరాన్వయ బుచ్చిలింగకా
మారుఁడ విశ్వకర్మకుల । మందు జనించినవాఁడఁనేగురా
చారిసమాఖ్యుఁడ స్తవవి । శాలపదంబుల కంకితంబుగాఁ
గాఁరచియించ బూనితిని । గైకొని బ్రోవుము॥ప॥ 6

చ॥ భవహరులైన పుణ్యులకుఁ । పండితవర్యులుఁ భక్తులైనమా
నవులకుఁ కాళిదాసకవి । నాయక పోతన భాస్కరాదిస
త్కవులకుఁనీకుఁమద్రచిత । కావ్యఫలంబుకుమ్రొక్కిమ్రొక్కుచున్
భువిని శిరంబు జేరనిడి । పూజలు జేసెద॥ప॥ 7

ఉ॥ సుందరరూపనీహొాయలు । జూచి పదారగువేల గోపికల్
పొందునజేరి బ్రోవుమని । బొబ్బలుబెట్టి నుతించివేడ వా
రందరుఁగాకఁ రుక్మిణియుఁ । రాధసుదంతియుఁమిత్రవిందనా
నందముతోడఁ బ్రోచితివి । నందకుమారక॥ప॥ 8

చ॥ శివుఁడవటంచుఁ కొందరును । శ్రీహరిమూర్తివటంచుఁ కొందరున్
భువినిటు బల్కుచుండెదరు । బుద్ధినిజూడఁసురేశనీవుఁమా
నవులను మాయగల్పిఁటుల । నాడదలంచుట చేతఁగాని కే
శవుఁడ శివుండవీవెమది । సందియమేటికి॥ప॥ 9

ఉ॥ సంగర భీమమానిసుర । సన్నుత నామసుధాబ్ధిమామమా
తంగమనోభిరామ వర । దాయక గోపకులాబ్ధి సోమరూ
పాంగవిలాసకామ వర । పండితధామ మణీలలామ నా
కుంగతి నీదుప్రేమయదు । కుంజరబ్రోవుము॥ప॥ 10

ఉ॥ కోరికవస్త్రముల్విడిచి । గోకులకాంతలు స్నానమాడగాఁ
వారికిఁ గానరాకతగు । వద్దను దాగియు కట్టుకోకల

నోచ్చరతనంబుజేసితిని । చోద్యమునీ కథలెన్నివిన్ననా
నోరునఁనీ చరిత్రములు । నుడ్వ్వట శఖ్యమ॥ప॥ 11

ఉ॥ మన్నుదినంగఁ నిన్నుఁగని । మాతయశోదసహించలేకఁనిం
దిన్నగనుండ వేటికని । తీసుకముగ్గిడి నీదునోటనే
మున్నదిజూపుమన్నఁ నగి । మూడుఁజగంబులఁజూపినావునీ
కన్నను ప్రౌఢలెవ్వరికఁ । గల్గుదురీభువిఁ॥ప॥ 12

ఉ॥ పల్లవపాణులిండ్లఁజని । పాలుపెరుంగును వెన్నమీఁగడల్
యుల్లముదీరమెక్కపయి । నున్నపయోఘృతభాండబంక్తికిం
జిల్లులువెట్టి యొక్కతెకు । చిక్కకఁ చిక్కులుబెట్టియిట్లువ్రే
పల్లెను సంచరించితివి । భక్తజనావన॥ప॥ 13

ఉ॥ జూటరి నీకుమారుఁడిటు । జూడుము చేసెనటంచుఁగోపికా
బోటులనేకమందిటులఁ । బొబ్బలుఁ బెట్టగ నిన్ను దేవకీ
రోటనుగట్ట గట్టువడి । రోదన జేసితివీవు తల్లి మో
మాటము దప్పలేకనభి । మానము జూపును॥ప॥ 14

చ॥ కడువడి వేడ్కతోడఁజని । గజ్జెలునందెలు ఘల్లుమ్రోయగ
న్మడుగున డిగ్గియిందునికి । మానుమటంచును జెప్పికాళియు
న్పడగలపైని శాస్త్రమగు । పద్ధతిఁమీరకఁనృత్యమాడునీ
యడుగులఁ పూజజేసెదను । యాశ్రితవత్సల॥ప॥ 15

చ॥ ధరధరనీలదేహవర । దామునిఖే చరసిద్ధసాధ్యకి
న్నర గరుఁడాది కింపురుష । నాగసురాసురమానవాదివా
నరులును నీకుక్రిందుగద । నారదగీడవిలోల శౌరియీ
ధరణిని నిన్నుఁ బోలదగు । దైవములేడిక॥ప॥ 16

ఉ॥ గోపనులేంద్రి కోపకుల । కుట్టులఁ గూడియు గోగణంబుల
న్నోపనరణ్యా నీమజనఁ । మెండగు వర్షము వజ్రినీపయిం
గోపమనస్కుఁడై గురియఁ । గోవులఁ గోపులఁగావగాగిరిం
గావుగఁ గేల నెత్తితివిఁ । కందుకమట్లుగ॥ప॥ 17

ఉ॥ క్రూరమతంపు కౌరవులు । కృష్ణుఁడ ద్రౌపతివస్త్రహీనముం
గారచియించఁయూహగొన । గాఁగనిమానముమెల్లనీయక న్
చీరకుఁ జీరనిచ్చితివి । చిత్రము నీమహిమంబు లింకనా
భారమునీదె మానినను బ్రోచిన నివ్యోదె॥ప॥ 18

ఉ॥ ఓపరమేశ లోకముల । నొక్కరచేతిని బంతులాడునీ
కేపని చేతకాదనుచు । నెంచుదుఁనన్ను దయారసంబుతో
నేపగిదిందరింపుమని । యెంచితిఁగనజాలఁగాని నా
పాపిక నీవె నమ్మితిని । భంజిత దానవ॥ప॥ 19

ఉ॥ యింత బలాధికుండవని । యింతకుమున్నగు నీదుభక్తులా
దంతివిభీషణుండు నల । ద్రౌపది కుంతి కుచేలుఁడాదిగాఁ
వింతగఁ దెల్పగాఁ వినియుఁ । వీనుల విందుగఁ సంతసించినా
స్వాంతమునందునిన్ను నుతిఁ । సల్పగఁ బూనితిఁ॥ప॥ 20

ఉ॥ దోసమటంచెరుంగకను । దుష్కృతినైతినిగాన భక్తవి
స్వాసకరోగి రుగ్మతిని । వైద్యుఁడునాశముజేయురీతిఁనా
దోసవినాశమున్సలిపి । దుర్జన సంగడిగూడనీకనీ
దాసులలోన నన్నొకనిఁ । దండిదలంచుము॥ప॥ 21

చ॥ ధనమదుగంగఁ లేదు నిను । దప్పికకై మొరపెట్టనీవునా
మనమునజిక్కియున్న బహు । మానమునాకదెనంతెగాకయీ

ధనములుఁ దల్లిదండ్రులును । దారసుతాదులుఁ బంధువర్గముం
దనివిగలుంగఁ జేయుదుర । తండ్రి మురాంతక ॥ప॥ 22

ఉ॥ పెంచిన నీవెదుర్గతుల । బెట్టిననీవె వరంబులిచ్చిపో
షించిననీవె లేకఁ నను । శిక్షణ జేసిన నీవె బ్రోచి ర
క్షించిననీవె యన్యులకుఁ । జేయుట శక్యమ దేనికిన్విచా
రించను నన్నునీదయఁత । రింపగఁ జేయుము॥ప॥ 23

చ॥ బుధజన సామజాదిసుర । పూజితపాద స్వరూపమన్మథా
కదళిక నారికేళవర । కంటకి జున్నుఁ మిఠాయికన్నఁ బల్
మధురమునీచరిత్ర నర । మాత్రుఁడ నేనన నెంత తండ్రినీ
కథలు గణింపఁ నెవ్వరికి । గల్గును శక్యము॥ప॥ 24

ఉ॥ కంటికి గానరావు గద । కష్టసుఖంబులు జెప్పుకొంటకై
కొంటెతనంబు జేసియట । కోజని రావికనుండుమయ్య వై
కుంఠముజొచ్చి నీపదము । గూడుకయుండెద నెల్లవేళలం
గంటినటంచు సంతసముఁ । గల్గ మనంబునఁ॥ప॥ 25

చ॥ కురులెగఁదువ్వి చేతనొక । కొంగుధరించియుఁ చేరుమాలుయుం
దిరుమణిఁ నొష్టదిద్ది బహు । దివ్యస్వరూపుడనంచుపోకిరీ
తిరుగులు దిర్గినీభజన । తీపునెరుంగకఁ మూఢమానవుల్
నరకము ప్రాప్తమొందఁనిను । నమ్మదలంచరు॥ప॥ 26

ఉ॥ కల్లునురంబుఁ ద్రావికను । గానకఁ పాపులు చెల్లెలక్కలన్
తల్లుల నన్నదమ్ములను । దారుణభాషలుబల్కి పోర్లుచు
నొవ్వల్లునెరుంగలేక భవ । మొందియుఁ దుర్గతికేగువారుని
న్నుల్లమునందుఁ రొక్కక్షణ । మోపికఁ గొల్వరు॥ప॥ 27

ఉ॥ వేకలనాడు కొంచునిరు ♦ పేదల జూడక ముష్కరాళియు
స్తూకుఁకళావరాసుయిది ♦ జోకరుజాకి మణేలయుంచుచేఁ
రూకలఁఖర్చుబోవుచును♦రూఢినెరుంగకఁగొట్టులాడుచున్
లోకులుకొందరిట్లు మది ♦ లోనిను గొల్వరు॥ప॥ 28

ఉ॥ కామమదాంధు లల్పులును ♦ కల్మషచిత్తులుఁబుద్ధిహీనులు
న్నేనుముదప్పునారలును♦ నీచులుఁకొంటెలుఁనిండకల్మష
తామసబుద్ధులుష్టలులుఁ ♦ తస్కరవర్తులుముష్కరాళియా
భూమిని పూజ్యులైరి సుర ♦ పూజిత చిత్రము॥ప॥ 29

చ॥ మదమత్తుడైన చంచలతఁ ♦ మానసకల్మషుఁడైనజారుఁడై
సుదతులఁగొంచబోయినను ♦ జూదరియైనను వాదమాడినం
జదువరిగాకఁ పోయినను ♦ సత్యధురీణతలేకపోయి నీ
పదభజనంబు చేయునెడ ♦ పావనుఁడౌగద॥ప॥ 30

చ॥ కరుణవహించినన్నుకని ♦ కాంము తోడుతఁ బ్రోవకున్న నే
తరిని తరింతుఁ చక్రధర ♦ తాపసవర్తి నస్మవేదినా
నరుఁడనుమూఢచిత్తుఁడను ♦ నాతరమానుతిసేయనిన్ను వే
శిరముల శేషుఁడైనఁనుతి ♦ సేయగజాలు నె॥ప॥ 31

చ॥ సుజనజనావనావినుము ♦ సూర్యసుతుండు నంఖ్యమొందనా
మజభటఘోటకాలబహు ♦ మానమొసంగగఁచక్రవర్తినా
కుజనుఁడఁక్రూరచిత్తుఁడనుఁ ♦ కోపమనస్కుడనైన నాకునీ
భజనముకన్న వేరయిన ♦ భాగ్యములేదిక॥ప॥ 32

చ॥ కఫమును వాతపిత్తములు ♦ గ్రమ్మికవచ్చిన వేళలన్మనో
చపలతగల్గి నీభజన ♦ సల్పుట దోచునో దోచదోగదా

తపసులఁ రక్షనీకిఫుడెఁ ♦ దండముదండముఁ దండమయ్యనీ
కృపనుదలంచి బ్రోవుమను ♦ కీర్తివిశాలక॥ప॥ 33

చ॥ మరణ సమీపమందునిను ♦ మానసమందిడనీక రోగము
ల్మరుఫును జెంద జేయుఁమతి ♦ మంతునకైననుఁగాక కాలకిం
కరులికరమ్ముఁరమ్మనుచుఁ ♦ గాఢకుఠారముదిప్పుచుండనా
తరినను యెట్లు బ్రోచెదవొ ♦ తండ్రిగజావన॥ప॥ 34

ఉ॥ శక్తికొలంది నీభజన ♦ సల్పుడెగాని మరెట్టి కర్మలా
సక్తిఁగలుంగఁలేదు భవ ♦ సన్నుతపాదయుగాబ్జ పృథ్వినీ
భక్తికిఁ మించియున్నబహు ♦ భాగ్యములేవికఁనెట్టులైనను
న్మక్తిఁయొసంగిబ్రోవుమికఁ ♦ మూలముదెల్పితి॥ప॥ 35

ఉ॥ వాలికిఁ సూర్యపుత్రుఁడును ♦ వారణరాజలగ్రాహమూర్తికిం
జాలకఁ నిన్నువేడుకొనఁ ♦ సాధుజనావనవాలి నక్రముం
గోలనుగూర్చి వారిమది ♦ కోర్కెలు దీర్చితి వట్లుగాఁగఁన
న్కాలుఁడు బాధజేయఁగని ♦ ఖండన జేయుము॥ప॥ 36

ఉ॥ కుచ్చుగసోమకాసురుఁడు ♦ కోపరసంబున నాల్గువేదముల్
మృచ్చిలివార్ధిలోనఁయొక ♦ మూలనుడాగగఁ మచ్చరూపమై
జచ్చిపడంగగొట్టిశృతి ♦ సంఘముదెచ్చియుబ్రహ్మకిచ్చితో
మెచ్చగఁనచ్చులోకములఁ ♦ మేటివటంచును॥ప॥ 37

చ॥ సురగణదైత్యరాశి మథు ♦ సూదనవారిధి దర్వబూనిమం
దరగిరిఁ దెచ్చి గవ్వముగఁ ♦ త్రాడుననంతునిజేసి దర్వసా
గరమున శైలమున్మునుగఁ ♦ గాంచి బలంబునదాని తెత్తగా
విరివగు కూర్మరూపమయి ♦ వీపున నెత్తితో॥ప॥ 38

చ॥ దనుజుఁడొకండుభూతలము♦తల్లడమొందగఁజుట్టుచుండఁగాఁ
సునిసితసాయకంబునకుఁ♦జోడుగఁబోల్పఁడుదంష్ట్రతోడుతన్
ఘన వరహావతారమున ♦ కాంచన నేత్రునిఁద్రుంచినావుని
న్నని నెవరోపుఁ ముజ్జగము ♦ లందుమహాత్మక॥ప॥ 39

చ॥ చిరుతఁడుఁ నీదు భక్తులలో ♦ శేఖరుఁడౌ ప్రహ్లాదుపై నిదు
శ్చరితుఁడు హేమకశ్యపుఁడు♦శాత్రవుఁడైసుతుఁ భాధపెట్టగా
నరహరి రూపివై దనుజ ♦ నాథుని చించివధించితీవునీ
సరియగు శక్తి ధైర్యములఁ ♦ సాహసులెవ్వలు॥ప॥ 40

చ॥ వడుగునిరూపివైధవళ♦వస్త్రములున్బుడిచెంబుమౌంజియున్
గొడుగునుచేతశాస్త్రములు♦గుజ్జుస్వరూపముఁదాల్చివెళ్లిమూ
డడుగులభూమినీవడుగఁ♦యాతఁడుయాననభూనభంబురెం
డడుగులు వైచి యాబలిని ♦ యంతముజేసిన॥ప॥ 41

చ॥ యిరువదియొక్కమారునృప ♦తీశుశిరంబులఁద్రుంచిమొట్టులే
ర్పరచితొ స్వర్గసీమలకు ♦ భార్గవరాముఁడ కార్తవీర్యుని
న్దురమునద్రుంచినావుభవ ♦ దూరనమస్కృతినీకుఁనిన్ను నేఁ
మరువక భక్తిజేసెదను ♦ మానసమందున॥ప॥ 42

చ॥ కుశలముమీర తాపసుల ♦ కోర్కెలు దీర్చగదైత్యరాశినీ
యశనిసమాన బాణముల ♦ నంతముజేసియురావణాసురు
న్నశకమురీతిఁ జంపితివి ♦ మానవవజన్ముఁడవైననిన్నయో
దశరథరాజపుత్రవర ♦ దాయక వేడెద॥ప॥ 43

ఉ॥ కంసుడునిన్నుద్రుంచుటకుఁ ♦ కతుకవహించియశోదనందుల
న్హింసలుబెట్టగాఁగనిస ♦ హించగఁలేకఁహలాయుధుండవై

ధ్వంసము జేసినీవు తలి ♦ దండ్రులబాధలు దీర్చినావుయో
కంసమురారి జోత్రువుకని ♦ కారముతోఁననుఁ॥ప॥ 44

ఉ॥ యిద్ధరలోన బౌద్ధమత ♦ మేర్పడినందునఁ లోకమెల్లఁసం
రుద్ధముఁగల్గునంచుమదిఁ♦రూఢిదలంచియుఁదుర్మదాళులన్
రద్దుగఁజేసిపిమ్మటఁది ♦ రంబగు వైష్ణవ సేవ్యమిచ్చియా
బుద్ధమతంబు ఖండనకుఁ ♦ బుట్టితివీయిల॥ప॥ 45

ఉ॥ బాహుబలాఢ్యదుర్జవి ♦ భంజన దైత్యగణంబు నెల్లఁస
మ్మోహముఁజేసిదైవతస♦మూహమునందమృతంబుబంచియున్
మోహితులైనరాక్షసస ♦ మూహముఁలోఁబఁడునట్లుగాజగ
న్మోహినివైన నీమహిమఁ ♦ బోల్పగఁశక్యము॥ప॥ 46

ఉ॥ తోయజముల్ భవన్నయన ♦ దోన్నతసంపద నందగోరిపా
నీయమునందపంబుగొని ♦ నేటికినున్న వికంధరంబునీ [తా
కాయముతోఁసమానమగు♦కాంతివహించగకొండబట్టెఁ
జేయునఁకంబుకంధరవి ♦ శేషముగోరుచుఁ॥ప॥ 47

ఉ॥ అన్నమునీరుదాత్రివకను♦యాత్మనుబాధలుబెట్టిలేశము
న్నిన్ను దలంచకున్నకడు ♦ నిష్ఠవ్రతంబుపవాసమున్న నే
మున్నదిము క్తిమూఢులకుఁ♦మోదముతోడుతనీపదాబ్జముత్
నన్నుతిఁజేయకున్నఁ నివి ♦ నల్పుట దేటికి॥ప॥ 48

ఉ॥ కాశికిఁ బోవలేదు కని ♦ కారముతోఁడుతఁదానధర్మముం
జేసినవాఁడగాను జప ♦ సేవనమంత్రముఁ నిష్ఠనీమమే
కాశివ్రతంబులేదునను ♦ గాచినఁమానినఁబొంకఁనిత్యముం
దాసుడనంచుఁ నిన్నుమదిఁ ♦ దల్చుట నిక్కము॥ప॥ 49

ఉ॥ ముచ్చటదీరఁ భార్యధన ♦ పుత్త్రులనిస్తివిహాంబుఁజూడగాఁ
పుచ్చిననైన వెంటనొక ♦ పోకరుదెంచదు పాపపుణ్యముల్
జచ్చినవానివెంటజని ♦ సాక్షముబల్కనుయీషణత్రియం
పిచ్చితనంబు లోకులకుఁ ♦ బెట్టితినక్కట॥ప॥ 50

ఉ॥ మక్కువఁపామరాళిమతి♦యాలియుఁకోశనగాయడొక్కలోఁ
జిక్కినకీటకంబుతెరి ♦ చిక్కులనొందుచుఁ జచ్చిపుట్టుచున్
మెక్కినకొమ్మగొట్టుకొని♦ యెన్నియొబాధలనొందుగానిని
న్నక్కట యొక్కమారుమన ♦ మందుదలంచరు॥ప॥ 51

ఉ॥ కప్పనుపాముబట్టుకొని ♦ కంఠగతింబడఁ మ్రింగజూఁడగాఁ
నప్పుఁడు కప్పయీగలకుఁ ♦ నాలుకచాచినరీతిఁమానవుల్
ముప్పునజెందికాగలుఁగు ♦ మోసమెరుంగఁగఁలేకనెన్నియో
నొప్పులు బొందుగానినిను ♦ నోటస్మరించరు॥ప॥ 52

ఉ॥ మిక్కిలిభాగ్యభోగములుఁ ♦ మేడలుఁమిద్దెలుగోగణంబులుం
జక్కని భార్యపుత్రులును ♦ సంగడివర్తులుఁ సర్వసంపదల్
తక్కటఁదూచి చూచినను ♦ తక్కువ నీపదభక్తికన్ననీ
తక్కినవన్ని నిష్ఫలము ♦ తండ్రిసులార్చిత॥ప॥ 53

ఉ॥ భక్తియెసర్వరోగములఁ ♦ బాపి సుఖంబునుగల్గఁజేయునీ
భక్తియెపాపకర్మములఁ ♦ బారగదోలి తరింపజేయునీ
భక్తియెమూలకారణము ♦ బ్రహ్మసురేంద్రులకైనరకుణా
సక్తిని భక్తిమ్రొక్కుదను ♦ సత్వరగైకొను॥ప॥ 54

చ॥ కరువలియగ్నినీవు యుద ♦ కంబులుఁనీవుసమస్తదిక్కులన్
గిరులచరాచరంబులను ♦ క్రిందను మీఁదట నంతరాళమే

మరుగులఁజూడనీవెయను • మానమదేటికిఁ నీవులేని చోఁ
కరిమొరనాలకించి త్వరఁ • గాచితి పెట్టులు॥ప॥ 55

ఉ॥ ఫుల్లసరోజనాభ సుర • పూజితపాద జగత్త్రయంబునం
జల్లను పెన్నడాగుకొను • చందము నిండిననీస్వరూపముఁ
పిల్లనుజూచిగుర్తిడు భ్రమ • పెట్టిన క్రై వడిజూఁడబోవఁనా
వల్లగుపెట్లుదీనుఁడను • వారణరక్షణ॥ప॥ 56

ఉ॥ కోటిధనంబుఁ గల్గినను • కూటికిదేహము నెంతపెంచినం
గాటికినిష్ఫలంబుకల • కాలమునుండదు పాపజన్మము
న్నీటినిబుట్టు బుగ్గవలెఁ • నిత్యముగానిది దీనితోఁడనీ
బూటకమేలఁనాకు నిను • పూజలుచేసెద॥ప॥ 57

ఉ॥ తుంబుర నారదాదులకు • తుల్యుడనానిను తాళనృత్యగా
నంబులఁ మెప్పుజేయ కపి • నాథుఁడనాతగు బంటునిచ్చిన
ఖ్యంబొదవంగచేయుటక • గణ్యుడగానిక నెందుదీనుఁడన్
యంబుజనాభ నీపెగతి • వంచుఁ దలంచితి॥ప॥ 58

ఉ॥ ఖండితభక్తిచేసినిను • గన్గొనఁ కాంచన కశ్యపాఖ్యపు
త్రుండనుగానులేకఁ విదు • రుండు కుచేలుఁడగానుగానునీ
చుండను సర్వకార్యములఁ • సూన్యపరాక్రమమైనశక్తిహీ
నుండనుమానవాధమున • నుంగరుణించుము॥ప॥ 59

చ॥ అరమరలేల బ్రోచుటకు • యర్హునిగా నిరంతరంబునీ
చరణయుగంబుఁ వేడుకొన • జాలనసందియమేలబ్రోవుమా
కరివరుడాదిభక్తులను • గాంచితివంచుఁ జగత్త్రయంబునన్
బిరుదమదేల భక్తులయు • భీష్టము లీయక॥ప॥ 60

చ॥ నిరతముఁ నిన్ను వేడుటకుఁ • నిష్ఠవహించినవాఁడగాఁనసీ
పరమపవిత్రమౌకథలు • పట్టిభజించెడు నాదునాలుకన్
దురితము లూడనీయకుము • దుర్జనసంగతిఁ గూఁడనీకనీ
మరుగుననుంచి బ్రోవుమను • మారువచించక॥ప॥ 61

చ॥ అవనినినీకథామృతము • సందుమహాత్మ్యములాలకించునా
చెవులకుఁ దుర్జనావళులు • జేసెడితూల ప్రసంగవాక్యముల్
గవియఁగఁజొచ్చిసంగనియుఁ • గ్రక్కునఁవానినణంచిబ్రోవుమో
భవహర శౌరి కేశవశు • భాంగదయానిధి॥ప॥ 62

ఉ॥ కాంచనసమానరూపనిను • గన్గొను నాకనుదోయినెప్పుడు
న్నేమమువప్పనీయకుము • నీచులుఁగొండెలుఁనింద్యులన్యదు
ర్భాగినులాది సంచయము • పర్వములంబడనీకుమో పరం
ధామపరాత్పరావిపుల • దానవభంజన॥ప॥ 63

ఉ॥ దీనపరాయణా విపుల • దీక్షను నిన్నునుతించు నామదిన్
పూనికనుండనీయకఁరి • ఫుల్మదమచ్ఛరలోభమోహమున్
మానసమందునిన్నిడకఁ • మాయలుజేయునువానిద్రుంచిసు
జ్ఞానమునిచ్చిబ్రోవుము • గజావనశ్రీవర॥ప॥ 64

ఉ॥ పక్షికులేంద్ర వాహవర • పన్నగశాయి మురారి కేశవా
యక్షసురాది సన్నుతప • దాంబుజ యభ్రశరీరక్రాంత
దారిక్షసవంశనాశనవి • రాజిత కీర్తికలాపనాకప్ర
త్యక్షతికలోకదైవతవు • తండ్రిఖరాంతక॥ప॥ 65

ఉ॥ సంగరభీమ భీమబల • సన్నుత మాని విలోలలోలహృ
న్మంగళ దేవతాపహిత • మాని తరూపకలాపదీపనీ

యాంగసుధీర ధీరజన • తావన దైత్యవిరామరామయో
రంగ సుగంధ గంధగజ • రక్షకబోధ్రువముll పll 66

ఉll వారిజగర్భసూతియగు । వానికిమాతయుఁ దానియత్తకుం
గూరిమిగల్గు సోదరుని । కోరిధరించిన వానిచేతఁనా
కారముడుల్లవానిజన । కావినునామొర విస్తరించెదన్
ధీరునిజేసి బోధ్రువననుఁ । దీక్ష వహించియుఁll పll ' 67

ఉll పన్నగశాయి పూతనవి । భంజనయభ్రశరీరదీనయా
పన్నశరణ్యసాధుజన । పాలనశీల దయాలవాలయో
పన్నగ శత్రుఁవాహమృదు । భాషిత భవ్యసుకీర్తిఁనిర్జితా
బ్జ్యోన్నతచంద్రికావితతి । భూషితమాపతిll పll 68

ఉll విన్నపమయ్య నీకుఁ గిణ । వీర ననుందయ బోధ్రవకున్న నే
తెన్నను గానరాదఖిల । దేవగణంబుల కేగిజూడనీ
కన్నను దైవ మేడినను । గావుముగావుముగావుమయ్యయో
వెన్నుడనీకు దండములు । వేలుయొనర్చెదఁll పll 69

ఉll వెఱ్ఱిగనిన్ను బాడుచును । వేడుకతోడుతఁ నిన్నుగొల్తునీ
కఱ్ఱిస్వరూపమెప్పటికొ । గాంచెదనోయనువాంఛతోడనా
బొఱ్ఱయునిండ నిన్నఖిల । పూజలుజేయుచుఁనీకథామృతం
జుఱ్ఱెద జుఱ్ఱుమంచుఁ దయజూడుము నన్నికll పll 70

ఉll తప్పకనిన్ను వేడెదను । తప్పి చరించిన వేళనాపయిం
దప్పువహింతువే మొఘన । తాపసివర్తినిఁగానటంచుముం
జెప్పుచు వేడుకొంటిగద । సేవలుఁ జేసినఁ జేయకున్న నే
చొప్పుననైన బోధ్రచిదయఁ । జూడుము నన్నికll పll 71

చ॥ జననమునొందిఁ పిమ్మటను । జ్ఞప్తినినీపదభక్తిఁజేయుచేఁ
చనువుననిన్ను నేను పురు । షంబులుఁబల్కినఁపాటిచేయకన్
తనయునిబ్రోచుతండ్రిగతిఁ । తాలిమినొందియుఁబ్రోవుమయ్యనా
వినుతులనంగనెంతపృథి । వీధరవాహక॥ప॥ 72

చ॥ విదురుఁడదెంతవేడెను వి । భీషణుఁడేమితించెఁ ద్రౌపతీ
హృదయమునందుసన్నుతులు । హెచ్చుగఁజేసెనదీనులంచుబల్
సదయుఁడవై కృపామతిని । సాకివరంబులొసంగుగాకఁవే
విధములఁపూజలేలఁ నొక । వీసముజేయవు॥ప॥ 73

ఉ॥ మంచిఫలంబులంది యభి । మానముతోఁశబరింగణించిర
క్షించితి వడ్కులందియుఁ కుచేలునిఁబ్రోచితి వట్లుగాఁగఁనే
లంచములిచ్చివేడ సిరి । లావరిగానునిరంతరంబుఁ పూ
జించెదఁనిన్నువేడుకొని । సేవలుజేయుచుఁ॥ప॥ 74

చ॥ కరుకగునాకురాయిగొని । కమ్మరిలోహములందుఁపూనికన్
చరచరఁరాయగాఁనరుగు । చాడ్పుననీపదభక్తిఁచేయుచున్
హరిహరియంచునిన్నుగొని । యాడినమానసమందుపాపముల్
తరిగి నశించిపోవుఁ రణ । ధైర్యబలోన్నత॥ప॥ 75

ఉ॥ శిష్టజనావనావినుము । చేసినపాపము చెప్పుకొన్నచోఁ
దుష్టులనైనబ్రోచెదవు । దోసమునెంచక నున్నయట్లుగాఁ
కష్టసుఖంబుఁనావలన । గల్గిన పాపము జెప్పుకొంటినీ
యిష్టమదెట్లు బ్రోచినను । యీవెగతింకను॥ప॥ 76

ఉ॥ సామజరక్ష నీమధు ర । సంబగు నామము శ్రీలొసంగునీ
నామమె సర్వసంపదలుఁ । నాకపురీనిలయంబుఁ గానని

నామమె పాపనాశనముఁ । నామమెసర్వరుజాహరంబుఁనీ
నామముగొల్చు మానవుల । నామముగొల్చెదఁ॥ప॥ 77

ఉ॥ తాపసిరక్ష నీభజన । తప్పకఁ జేసెడివారి డెందముల్
మాపులనంధకారయుత । బంధురమైన గృహంబులోపలన్
దీపికనెత్తినన్విఫుల । దీధితి నొందినరీతిఁ మానవుల్
పాపభయంబు లందొరిఁగి । పావనులౌదురు॥ప॥ 78

ఉ॥ ప్రాకటమైన దీపమిడి । ప్రాభవమొప్ప వెలుంగుఁజేసినం
జీకటి దానిక్రిందటనె । జేరివసించును యట్లుగాఁగనే
లోకులుప్రొఢలై నమరిఁ । లోభములుండకఁపోవునిత్యము
న్నీకును దక్క దేవతము । నీందుప్రలక్షైనను॥ప॥ 79

ఉ॥ మందమతుండ నే తెలివి । మాలినవానినిచంచలాత్ముఁడన్
యెందుకుఁసాటిగాని బల । హీననరుండనుయీజగంబులో
నందరికన్నఁ నేనతి య । నాథునిగావునఁ గావుమయ్యవే
వందలు వందనంబులను । భక్తినిచేసెద॥ప॥ 80

ఉ॥ కామముచేతఁ గోపికలఁ । కక్షవహించుటచేతఁ కంసునిన్
ప్రేమముచేతఁ మానులనుఁ । భేదముచేఁశిశుపాలదంతభూ
స్వాములనేలినావు నను । సాధుజనావన బ్రోవవేమయో
కోమల నీలదేహనిను । కోరిభజించినఁ॥ప॥ 81

చ॥ నగధరపక్షపాతమయ । నాదరణామురిపెంబనాపయిన్
పగటిమలేకఁపూర్వకృత । పాపముఁదెల్పుగదయ్యనాపయి
న్నొగటుగఁ జూడనేమిపని । వేడుచుఁనీపదభక్తిసంయుతం
బగుననుబ్రోవవేమిటికి । భారమపావన॥ప॥ 82

ఉ॥ నవ్వరయా త్రిలోకజన । నాయకులెల్లరుఁ నివ్వరంబునా
కివ్వనిపక్షమందు నుతి । యింతుర నీకుయవేద్య ధర్మముల్
మెవ్వియుఁలేవుగానఁవర।మాయముగాదననిన్ను కాల్గదల్
నివ్వను జుమ్ముమీాద నను । నిష్టురమాడినఁ॥ప॥ 83

చ॥ పగగానియిట్లు నాపయిని । పంతములాడెద వేమిపోనితే
నగధరుఁడిట్లుగాఁ గనుయ । నాదరణంబొనరించెనంచు నే
తగవులనైన బెట్టకడు । దండి వరంబుల నంది సేవకుం
డగుదునుగాని నివ్వదల । నయ్యరమావర॥ప॥ 84

ఉ॥ బత్తునిగానటంచు పర । భావమనీవర భక్తకోటిలో
మొత్తము గూడఁగాఁదగని । మూర్ఖుఁడనంచున లేకపో తెనీ
మత్తుతనంబుజూపుకొని । మారువచించక నన్నుఁజూఁడఁక
న్నెత్తవ నేనుజేయు పెను । నేరములేమిటి॥ప॥ 85

ఉ॥ ప్రాణము నొచ్చినట్లునిను । ప్రార్థన జేసినఁపల్కవేమయా
న్యాయమయూరకుండుట వి । నోదమలేకను నీమనంబుపా
షాణపుగట్టిమైకరుగఁ । జాలదయేమని వన్నవింతునే
ఘూణతలేదునన్ను దయఁ । జూడుమునీవికఁ॥ప॥ 86

ఉ॥ వెన్నునుదొంగిలించుకొని । వేస్యముగాకఁచరించయూరిలోఁ
గన్నియలెల్ల నిన్నెటులఁ । గైకొనిబట్టిరొయట్లుగాఁగఁ నే
నెన్నటికైననిన్ను భజి।యించుమహాత్వము నెయ్యుపాయమో
బన్నియు నీపదద్వయముఁ । బట్టకమానను॥ప॥ 87

ఉ॥ కోరికుచేల ముఖ్యులనుఁ । గొబ్బునబ్రోచితివట్లదుండగాఁ
క్రూరచరిత్రు దైవత వి । రోధిని తమ్మునిబ్రోచినేను యే

నేరము జేసితింబలుకఁ । నేరపుదెల్పుము నన్ను బ్రోచు చే
భారమనీకు యీభువిని । పాపభయంకర॥ప॥ 88

చ॥ భయహరపాపనాశనుఁడ । వంచునుభక్తులయందుసద్దయా
మయుఁడవటంచు వేడిబ్రితి । మాలితిఁగానికఁనన్ను బ్రోలిని
ర్దయుఁడవుకర్మఘుండవున । ధర్మమనస్కుఁడవై తె నిన్ను నే
దయగనుమాయటంచు । మదిఁ । దల్పుట దేటికి॥ప॥ 89

ఉ॥ వారిజనాభ ద్రౌపతికిఁ । వల్వలొసంగియుఁబ్రోచినావు వే
మారుప్రియంబుచేఁ రవికు ♦ మారునిపట్టము గట్టినావునేఁ
కోరిభజించి సందులకుఁ । కూలియునైనను ముట్టజెప్పవీ
తీరునఁ ధర్మమయ్య నను । త్రిప్పాలఁబెట్టుట॥ప॥ 90

ఉ॥ ప్రీతిగఁ నాబరాతమును । ప్రేమనొసంగుమ దేమిటన్న నా
తాతలుఁ తండ్రులెల్లరును । తాపసవర్తనులై చరించినీ
దూతలెయైరిగానఁ నను । దూరముజేయకఁ నీకచీరిబం
టోత్రునిగాఁగఁజేసుకొని । రూఢిగ నేలుము॥ప॥ 91

ఉ॥ చేతిని వెన్న బట్టుకొని । చిచ్చు నమర్చుట నేర్పు లేమిచేఁ
నేతికి దిర్గుచుండిగన నేరకఁ మూఢులుఁ నీచులల్పులుల్
యాతురతం జరించెదర । యానినుగానకఁ సర్వదానసం
దాతవునీవయుండదర । దాకొద వేటికి॥ప॥ 92

ఉ॥ నీడలు వెంబడించుగతిఁ । నేరకఁ జేరిన పాపకర్మముల్
తోడనె వచ్చుగాని యెటుదోచినఁబోవున పోవుడెట్లనన్
వేడుకతోడఁ నిన్మదిని । వేడినుతించెడి వారలెల్లరుం
గీడుఁ దొలంగి యీభువిని । కీర్తివహింతురు॥ప॥ 93

ఉ॥ కోటిధనంబు నిమ్మనుచుఁ । గోరుటలేదు మరేమిటైననుం
బాటిదలంచఁ నీకెరుక । పారని దేదిక నెన్నియుంజగ
న్నాటక బొమ్మలాటలివి । నమ్మదునామఁనీవునాకుఁమో
మాటము జూపఁజాలు నభి । మానము జూపుచుఁ॥ప॥ 94

చ॥ పరుషము బల్కినాడనని । పంతము బూనకుమెంత వేడినం
గరుగదు నీమనంబనుచుఁ । కారణమేమని కంటగించియీ
తరిని భజింపసాగితిని । తప్పనియెంతువ కన్నతండ్రినీ
వెరుగని దేది సర్వజగ । వేద్యుఁడఁగోహరి॥ప॥ 95

ఉ॥ ఒప్పులకుప్ప నాపలన । నుజ్జ్వలదోషములొప్పియుండినన్
చప్పనినీరుఁ పాలునొక । సంగడిగూర్చగఁ నామరాళమా
చొప్పునెరింగినీ రెటులఁ । చుక్కయుబిల్చకఁపాలుద్రావుఁనా
తప్పులనెన్నిగైకొనకఁ । ధన్యునిజేయుము॥ప॥ 96

ఉ॥ రూపమునందుమన్మథుని । రూఢిగఁదానమునందుకర్ణునిన్
దీపితతేజమందురవిఁ । దివ్యసుభోగములందు యింద్రునిన్
లోపుగఁ జేసుకొంటివిక । లోనగునెల్లరునీకుకిందుయే
లోపమునీకుఁ సర్వజను । లుంగొనియాడగఁ॥ప॥ 97

చ॥ కనికరమొందినైననధి । కంబగుపేరిమదలంచినైననునన్
వినయవిధేయుడంచుఁకడు । వేడుకతోడుతఁ నైననన్నుయే
చనువుననైన బోతువని । సందియముంచకఁనమ్మినీకుఁనా
తనువునుదారబోసితిని । తండ్రియనాథుడఁ॥ప॥ 98

ఉ॥ కూరిమితోడఁ కానపులి । కూనలు సంచరలాడు చుండికా
ల్జారియుఁ బోనులోఁబడిన । చాడ్పుననీ పదభక్తిజేయుచే

సారసనాభ నీమృదుర । సంబగు నామమునాడు నాలుకన్
జేరెనికెందు బోయెదవు । జెప్పుము శ్రీహరి॥ప॥ 98

ఉ॥ దిక్కనులేదటంచుఁ గడు । దీనమతిన్ముకిళించి హస్తముల్
చెక్కనరాళ్లకెల్లఁ నుతి । జేయుట దేటికిఁ నిందలంచుచున్
మ్రొక్కననీకు మ్రొక్కవలెఁ । ముక్తియొసంగిననీవెయీావలెం
దక్కనవారునీవలెను । దర్పితులెవ్వరు॥ప॥ 100

ఉ॥ పండితులెవ్వరీశతక । పద్యములంగని దీనిలోన బా
గుండనిపాసలుంగణము । లుండినఁ దిద్దదయారసంబుజూ
పుండని దెల్పుమయ్యకలి । పుంగవునై షడశాస్త్ర వేదయు
క్తుండనుగాను భక్త । జన కుంజరసన్నుత॥ప॥ 101

ఉ॥ నందకుమార మారమణి । నాయకనాయక పూర్వదేవతా
బృందవిదూర దూరభవ । భీకర భీకర శత్రుభీమసం
క్రందన దేవదేవదర । కంధర కంధర నీలగాత్రగో
విందముకుంద ఛందగుణ । విస్ఫుట విస్ఫుట॥ప॥ 102

చ॥ సతమనిగాదుభాగ్యములు। చాలకఁగాదుమహాత్మభూమితో
బ్రతుకఁదలంచికాదుకడుఁ। భ్రాంతులఁజిక్కుటఁ లేదునాదుసం
చితములఁ బారదోలికడు। శీఘ్రముగాఁదయమోక్షదాయకా
మితములొసంగు తక్కనవి । మిథ్యలు సర్వముఁ॥ప॥ 103

చ॥ అనవరతంబుఁ నీమహిమ । లాత్మదలంచి నుతించిపద్మలో
చనశతకంబు పద్యములు । సంతతముంబఠియించిఁ వ్రాసిన
న్వినినవివేకము న్వరతిఁ । విశ్రుతభాగ్యములొందజేసియా
మనుజులనెల్లఁ నీవు మతి । మంతులఁజేతువు॥ప॥ 104

ఉ॥ మంగళమయ్యె నీకిదిర । మాపరయాశ్రిత రక్షదీక్షకా
మంగళమయ్యెనీకు వర । మాని సురార్చితపాదపంకజా
మంగళమయ్యె నందసుకు । మారసహస్రవిభాకరప్రభా
మంగళమయ్యె నీకు శుభ । మంగళమోహరి॥ప॥ 105

శ్రీలక్ష్మీనారదాండ జానంతసమేత, శ్రీసత్యనారాయణ
పరబ్రహ్మ పదారవింద ధ్యానసంప్రాప్తకవితామాధురీ
ధురీణుండును, వీణాగాన ప్రశంసకుండును, ధమరశింగి
నామాంక విశ్వబ్రాహ్మణకులోద్భవ గురు లింగా
చార్యప్రపౌత్రుండును, తద్గర్భాభి జనాబ్ధి సంజని
తేందు బుచ్చి లింగాచార్య పౌత్రుండును
అమ్మనామాఖ్యాంబ సత్పుత్రుండును
సుబ్బారావాచార్యానుజన్ముండును
యగు గురాచార్యకవి విరచితం
బగు పద్మలోచన మకు
టాంచిత చంపకోత్పల
పద్య శతపంచక
సతకము.
సంపూర్ణము.

శ్రీ వేదవ్యాస ప్రెస్, విజయనగరము.